

Peter Downsbrough

30.09.08 > 29.11.08

Inauguració: 30.09.08, 20h.

Àngels Barcelona inaugura la nova temporada amb la primera exposició individual a Espanya de **Peter Downsbrough** (EUA, 1940), amb noves escultures i peces murals. Paral·lelament a l'exposició, es realitzarà un cicle amb els seus treballs en vídeo més representatius.

En les seves escultures, llibres, vídeos, pel·lícules, maquetes, fotografies i peces de so, reflexiona sobre l'ús tradicional de l'espai i del llenguatge com objecte. El seu material consisteix en cinta negra, lletres adhesives i tubs d'alumini amb els quals crea línies, plans, formes geomètriques o paraules: adverbis, preposicions o conjuncions (que connecten una part de la frase a una altra: i, però, com, de...). Mitjançant desplaçaments, discontinuïtats i ruptures, planteja un diàleg entre si mateix, l'espai i el públic, oferint a l'espectador noves/diferents formes de mirar i interactuar.

La seva trajectòria artística comença a principis dels seixanta, quan abandona els seus estudis d'arquitectura. Des de llavors, el seu procés artístic se centra en les qüestions de la "posició" i "desplaçament" d'objectes, elements i persones dintre d'un espai determinat, ja es tracti de l'espai construït i concret de la sala d'exposicions, de l'arquitectura, del llibre o de la ciutat. A Downsbrough li interessa la relació que s'estableix entre ells a causa de la seva posició, així com les noves possibilitats que s'obren arran del seu desplaçament.

Els seus treballs en vídeo i fotografia signifiquen l'exploració de com s'estructura i organitza l'espai. Les fotografies van sorgir com registre documental de les seves investigacions amb tubs metàl·lics verticals, captant així els espais negatius presents en l'entramat urbà. A mitjan els 70, va començar a treballar també en vídeo. En 1980, va llogar un dels espais publicitaris del Spectacolor Board en Estafis Square a Nova York, per a mostrar la seva peça: *The Diu* (Els daus), que reflexionava sobre la idea de l'atzar, sent un dels primers artistes a utilitzar aquell lloc. Va documentar la presentació d'aquesta obra en el vídeo: *7 come 11*, un de les seves úniques obres en les quals utilitza el color. L'ús del blanc i negre és per tant, una de les característiques fonamentals del seu treball. En paraules del propi artista: "el negre és més dinàmic, fa més evident l'estructura i evita eleccions subjectives".

A partir de 2000, el seu llenguatge plàstic es depura encara més i només filma ciutats, arquitectures o llocs gairebé o completament deserts de gent, o de qualsevol activitat per a la qual van ser creats. Tan sols la paraula sembla establir un últim contacte amb la realitat.

Peter Downsbrough ha exposat de manera individual als Estats Units i a Europa en institucions com: MAMCO (Gènova), SMAK, Stedelijk Museum van Aktuele Kunst (Gent), Kent Institute of Art and Design (Canterbury), Musée d'Art Contemporain (Lión) o el Palais de Beaux-Arts (Brussel·les) i exposa regularment en galeries com Erna Hecey (Brussel·les) o Barbara Krakow (Boston). Va ser seleccionat per a la Bienal de Venècia (2006). A més, ha participat en exposicions col·lectives en el MNCARS (Madrid), MOCA (Los Angeles) o Centre Georges Pompidou (Paris), entre unes altres. La seva obra pública es pot veure en diverses ciutats europees, de les quals vam destacar: Rennes, Warsaw, Lodz, Brussel·les i Lión.